

'Meyve ağaçlarının dinlenme döneminde bitki koruma uygulamaları'

Автор(и): Растителна защита
Дата: 07.11.2022 Брой: 11/2022

Sağlıklı meyve üretimini sağlamak için, bitkilerin dinlenme döneminde olduğu kış aylarında da meyve bahçelerine bakımın devam etmesi gereklidir. Meyve türlerinin nispi dinlenme döneminin başlamasıyla, zararlıların ve hastalık etmenlerinin zararlı faaliyeti zayıflar, ancak çoğu bahçelerde kalır – toprakta, dökülmüş yapraklarda ve meyvelerde.

Agroteknik ve mekanik uygulamalar

Meyve ağaçlarının vejetasyon dışı döneminde gerçekleştirilen bu önlemler, iyi bir bitki koruma uygulamasının önemli bir unsurudur, çünkü bunların doğru şekilde uygulanması, vejetasyon döneminde zararlılara karşı yapılan

ilaçlama sayısını azaltır ve ayrıca pestisit kalıntısı içermeyen daha kaliteli meyve elde edilmesine katkıda bulunur.

Nelerdir?

1. Ölü dalların, cılız ve kurumuş ağaçların budanması, bunların bahçelerden çıkarılması ve yakılması, ***kabuk böcekleri ve odun delen böcekler, kabuk böcekleri, elma yaprakbiti, bakteriyel yanıklık, erik şarka virüsü, ateş yanıklığı ve diğer zararlılar*** kaynaklı enfeksiyonu yok etmek amacıyla. Her kesimden sonra, kesim aletleri %10'luk çamaşır suyu veya formalin çözeltisi ile dezenfekte edilmeli, ayrıca 3:1 oranında metil alkol ve su ile de muamele edilebilir. Budama işleminden hemen sonra, kesik yüzeylerin daha iyi kallus oluşumu ve ikincil enfeksiyonların girişi ile hastalık ve zararlı bulaşmasına karşı koruma sağlamak için yağlı boya veya içine bakır içeren bir fungusit eklenmesi gereken beyaz lateks ile kaplanması veya hazır bahçe macunu kullanılması gereklidir.

2. Ağaçlarda kalan tırtıl yuvalarının ve kurumuş, mumyalaşmış meyvelerin, ayrıca dökülmüş hasarlı meyvelerin imhası; bunlar ***yaprak yiyen tırtıllar, badem tohum arısı*** bulaşması ve ***kahverengi çürüklük, ayva meyve kuruması*** vb. enfeksiyon kaynağıdır.

3. Ağaç gövdelerinden eski ve çatlamış kabukların sökülmesi, bahçe dışına çıkarılması ve yakılması; bunun altında kışlayan ***elma içkurdu, akarlar, elma yaprak galeri güvesi, armut psillidi, elma kabuk delen güvesi*** ve diğer zararlıların yanı sıra ***sert çekirdekli meyvelerde erken kahverengi çürüklük, elma ve şeftalide külleme, meyve ağaçlarında ateş yanıklığı*** etmenlerini yok etmek için.

4. Ağaç gövdelerinin ve kalın ana dalların ağaçları don hasarından korumak ve gövdelerdeki liken ve yosunları yok etmek için badanalanması.

5. Genç ağaçların kemirgenlerden korunması için kağıt, oluklu mukavva, polietilen veya diğer malzemelerle sarılması.

6. Toprak işleme: ağaç gövdeleri etrafında 8–10 cm derinliğinde çapalama ve sıralar arasında 18–20 cm derinliğinde sürüm. Bu şekilde, dökülmüş yapraklar toprağa karıştırılır, mineralizasyon süreci aktive olur ve böylece **elma ve armut kabuğu lekesi**, **tatlı ve ekşi kirazda beyaz pas**, **erikte kırmızı yaprak lekesi** enfeksiyonu azalır. Toprağın sürülmesiyle, **kiraz sineği** pupalarının bir kısmı, **sert çekirdekli meyvelerin yalancı tırtılları**, **siyah erik meyve testereli arısı**, **kiraz hortumlu böceği**, **tüylü böcek** imha edilir. Toprak işleme sırasında kök sistemi yaranmamalıdır, çünkü bu **bakteriyel kanser** ve **kök çürüklüğü** etmenleriyle enfeksiyona yol açar. Sürüm derinliği, bahçenin yaşı ve anaç tipine göre belirlenir.

7. Meyve ağaçlarının sonbaharda gübrenmesi, bitkilere aktif kök büyümesi ve odun dokusunda yedek madde birikimi döneminde besin sağlar; bunlar büyük ölçüde sonraki yıllardaki büyüme ve meyve vermelerine bağlıdır. Meyve veren bahçelerde, gübrenin bir kısmı sonbaharda, diğer kısmı ise ilkbahar-yaz döneminde uygulanır. Fosfor ve potasyumlu gübreler her 3–4 yılda bir veya iki yılda bir, 1 dekar için şu dozlarda uygulanır: **60–80 kg çift granül süperfosfat**, **30–40 kg potasyum sülfat** ve **3–5 ton iyice yanmış çiftlik gübresi**, bunlar 35–40 cm derinliğe karıştırılır. Azot genellikle yılda birkaç kez uygulanır. Sonbaharda meyve hasadından sonra, planlanan dozun 1/4'ü ile 1/3'ü (dekar başına 15–20 kg) kadar yüzeyel gübreleme önerilir, 15–18 cm derinliğe karıştırılarak veya 6–8 cm derinlikte diskaro çekilerek. Bu dozlar gösterge niteliğindedir ve miktarı ağaçların

yaşına, önceki ürüne, bahçenin her yıl gübrenip gübrenmediğine, sıralar arasında başka bir ürün yetiştirilip yetiştirilmediğine, sürüm, tırmık ve diskaronun nasıl yapıldığına, sulamanın sık olup olmadığına vb. bağlıdır.

Kimyasal faaliyetler

Dinlenme dönemindeki bir sonraki çok önemli faaliyet, meyve bitkilerindeki bir dizi zararlının kışlayan evrelerine karşı kış ilaçlamasının yapılmasıdır. Meyve bitkilerindeki çok sayıda zararlıyı etkiler ve özellikle **kahverengi çürüklük – erken ve geç, kabuklubitler, avrupa kırmızı örümceği, yaprakbitleri, psillidler, yaprakbüklenler, kış güveleri** enfeksiyonunun biriktiği yaşlı ağaçlar için özellikle faydalıdır.

Yumuşak çekirdekli meyve türlerinde, kış ilaçlaması **elma ve armut kabuğu lekesi, ateş yanıklığı, siyah çürüklük, elma içkurdu** vb. enfeksiyonunu sınırlar. Sert çekirdekli meyvelerde, **delikli yaprak lekesi, şeftali yaprak kıvırcıklığı, bakteriyel kanser, erik cep hastalığı** vb. görülme sıklığını azaltır. Ahududularda, **tomurcuk lekesi** ve **dal kurumasını** sınırlar.

Yaprakların %70'i döküldüğünde, sert çekirdekli meyve türleri **bakır içeren fungusitlerle** ilaçlanmalıdır.

Elma ve armutlar %5'lik üre çözeltisi ile muamele edilir. Ağaçların etrafındaki dökülmüş yaprak kütlesi de iyice ilaçlanır. Üre ile, bahçenin gübrenmesine ek olarak, yapraklardaki kabuk lekesi **enfeksiyonunu** yok eden belirli mikroorganizmaların gelişimi için elverişli koşullar yaratılır.

Kış ilaçlamasının yapılma koşulları

Etkili bir ilaçlama sağlamak için, rüzgarsız, güneşli ve hava sıcaklığının 5 derecenin üzerinde olduğu günlerde yapılmalıdır. Püskürtücü memeleri, ağaç tacının tepesinden gövde tabanına kadar optimal kaplama sağlamak için 2 mm delik çapına sahip olmalıdır. Ağaçların yaşı ve taç şekline bağlı olarak dekar başına 50 ila 120 litre ilaçlı su kullanılmalıdır.

Bahçedeki tehlikeli hastalıklar

Yumuşak çekirdekli meyve türlerinde ateş yanıklığı

Bu, yumuşak çekirdekli meyve türlerinin – armut, elma, ayva, muşmula – tüm toprak üstü kısımlarını etkileyen bakteriyel bir hastalıktır. Enfekte ağaçlar, karakteristik olarak kanca şeklinde, aşağı doğru kıvrılmış ve kurumuş genç sürgünler, üzerinde kurumuş, kararmış yapraklar ve ağaçlarda kalıp düşmeyen meyveler bulunan dallar ile tanınır. Hastalığa neden olan bakteri, enfekte dallarda kışı geçirdiğinden, etkilenen bitki kısımları hasta ve sağlıklı doku arasındaki sınırın 50–70 cm altından kesilmeli ve bahçe dışında yakılmalıdır. Enfeksiyon tespit edildiğinde şunlar yapılmalıdır:

- Ağaçların etkilenen kısımları hasta ve sağlıklı doku arasındaki sınırın 50–70 cm altından kesilmeli ve bahçe dışında yakılmalıdır;
- Ağır enfekte olmuş ağaçlar